

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

rem subiectiuam fm fmū modum: vt patet intuenti.
Identitas subiectiua nō infert identitatē obiecti
 uā: nec fm fmū modū. s. quādo con
 ueniunt quidditatiue in aliquo limitato. Neq; etiā pe
 nes 2^m modū qñ. v3 aliqua plura conueniūt in aliquo
 vno transcendentē: vt patet de potentijs anime: ac etiam
 passionibus entis: que sunt eedem realiter inter se essen
 tialiter ac etiam subiectiue: z tamen distinguuntur se to
 tis obiectiue: quum in nullo quidditatiue conueniant.
 Qd; si diceret q; conueniunt i aliquo quidditatiue: sal
 tem deueniēdū est ad aliqua in ipsis inclusa: primo di
 uersa: que in nullo quidditatiue conueniūt. C Ex quo
 sequitur: q; si est ordo essentialis inter istas identitates:
 est tantum ordo essentialis quantum ad identitatem ra
 tionis ex natura rei formalem: realem: essentialem: z sub
 iectiuam: q̄tum ad 2^m modum positum superius. Sz
 non erit ordo essentialis inter identitatem subiectiuā z
 obiectiuā. C Potest etiam probabiliter dici: q; identitas
 subiectiua infert identitatem obiectiuā. C Pro quo
 est notandum: q; identitas obiectiua potest esse duob⁹
 modis: vno modo: quando vnum extremū istius iden
 titatis continet alterum quidditatiue: vel aliquid alteri
 us. Alio modo: quando vnum continet aliud in existe
 do: z per identitatem: eo modo quo loquitur Scotus d
 primo diuersis in 2° sen. di. 2. q. 5. Rūdendo ad 2^m argu
 mentum. Si capiatur identitas obiectiua scdo modo: z
 non primo modo: illa que sunt idem identitate subiecti
 ua: sunt idem etiam obiectiue realiter z identice: sed nō
 primo modo. Et ita apparet responsio ad instantiam de
 passionibus entis: z potentijs anime.

Scot. 2° sen.
 di. 2. q. 5.

Quantum ad 2^m de modo iserēdi
 vnā distinctionē ex alia
 ponit ista p̄clusio. Adator distinctio infert
 minorē zc. C Pro quoz notitia est scēduz
 q; minima distinctio est distinctio ratiōis:
 quia ab omnibus infertur: z nō econtra.

Maxima autē distinctio videt distinctio se totis obiecti
 ue: q; ista oēs alias infert: z ipsa a nulla alia infertur.

Licet aliqui dicant q; distinctio ista uō infert alias:
 vt patet per exemplū adductū de potentijs ani
 me: z passionibus entis que distinguuntur se totis ob
 iectiue: z non subiectiue: neq; essentialiter.

Sed si quis bene considerauerit que sunt dicta
 superius paulo ante: facile soluet i
 stantia: negando q; tales passiōes entis: z potētie anime
 distinguant se totis obiectiue omnino. s. quantū ad ra
 tiones formales: z q̄tum ad vnitatē identicam. Unde li
 cet sint primo diuerse quidditatiue: non tamen identice
 z vt sic non distinguuntur se totis obiectiue. Unde que
 eunq; distinguunt obiectiue: vtroq; modo. s. quidditati
 ue z identice (sic q; in existendo vnū non p̄tineat alteruz
 per identitatē) illa distinguuntur se totis subiectiue. Nā
 sicut primo diuersa s; Docto. subit. sunt duob⁹ modis.
 Vno modo: quando vnū non continet alterz quiddita
 tiue: neq; aliquid alterius. Alio modo: quando vnū nō
 continet alterz in existendo: z per identitatē: ita distinctio
 obiectiua potest intelligi penes primo diuersa: vt altero
 istoz modoz duorum tantū: vel vtroq; modo. Si scdo
 modo: p; q; quelibet talia primo diuersa distinguunt se
 totis subiectiue: sicut sunt due differentie individuales
 indiuiduoz de predicamento substantie: que admoduz
 est scoteitas z platonēitas. Qd; si dicatur: accipio duas
 differentias individuales: duoz accituz in aliquo sup
 posito de pdicamento substantie. s. hecchēitatem albedi
 nis in lacte: z hecchēitatem dulcedinis. Nam certum est
 q; vna hecchēitas non cōtinet alteraz quidditatiue: neq;
 aliquid alterius: neq; vna continet alterā in existendo: z
 in ista duo nō distinguunt se totis subiectiue. C Ad hoc

potest dici: q; licet vna istaz non contineat alteram iden
 tice ratiōe sui: tū ratione entis qd; identice includit: vna
 continet alteram p identitatez: z ita sunt idē realiter ens.
 quare zc. C Vel dicendū q; non est ordo essentialis in
 ter distinctionē obiectiuā z subiectiuā: sed bene quan
 tum ad alias. Et q; aliqui arguant de mā z forma: q; vt
 delict ista distinguantur essentialiter: z realiter a cōposi
 to essentiali: responsum est superius. C Vel dicendū est
 fm aliquos formalizantes: z fm Burleum: q; non est
 ordo essentialis inter distinctionē: realem: essentialem: z
 formalem: propterea quia fm ipsum Burleum homo
 predicatur per se: z in primo modo de for. z est de con
 ceptu formali ipsius: z tamen non est de essentia eius s;
 ipsum (hoc est: idem sibi essentiali z realiter: q; effectus
 particularis principia constitutiua debent esse particu
 laria. ergo illa que distinguuntur essentialiter z reali
 ter: possunt esse idem formaliter. Sed negandum est: q;
 homo distinguatur realiter z essentialiter a for. qui est
 idem formaliter sibi: z in primo modo: z de materia z
 forma satis dictum est superius.

Argumenta principalia. Ad
 primum quum

dicat. Ille formalitates vel sunt aliq; res zc.
 C Respondetur q; sunt res essentia: s; non
 existētie vel subsistentie: s; penes rē essentie
 non attendit distinctio realis: sed solūmo
 do penes rē existētie: vel subsistentie: vt dictū est: z ita nō
 sequit q; distinguatur realiter: pro vt distinctio realis est
 quedā species p̄distincta contra distinctionem ex natura
 rei: seu formalem: z ita capiēdo rez proprie z stricte: iste
 due formalitates non sunt proprie res: sed magis aliqd
 rei. C Et si arguas. distinctio que est per illas formalita
 tes est distinctio secluso omni opere intellectus. ergo est
 realis. C Respondet q; distinctio realis: z similiter di
 stinctio ex natura rei. Vno mō potest capi put est quod
 dam genus ad omnes species distinctionū que non de
 pendent ab actu collatiuo intellectus. Alio modo potest
 capi vtraq; distinctio p̄dicta vt est species quedam despe
 rata z condistincta p̄tra alias spēs distinctionū. Si pri
 mo mō capiatur distinctio realis z ex nā rei: sic distinctio
 per formalitates z quelibet alia que habet esse secluso
 opere intellectus: est realis: z ex natura rei. Si scdo mo
 do: sic distinctio p formalitates non est realis: sed solum
 formalis: aut ex natura rei. Unde vt dictum est in corpo
 re questionis: ab alio accipit distinctio realis: ab alio for
 malis: z ab alio ex natura rei.

C Et per hoc apparet responsio ad 2^m: quum dicitur: que
 distinguuntur ex natura rei distinguuntur realiter zc.

C Ad 3^m quū dicitur: sicut se habet res subiecti zc. concedit
 similitudo q̄tum ad hoc q; sicut res subiecti est eadem
 cum re proprie passiōis: ita consimili identitate forma
 litas subiecti est eadem formalitati passiōis: ita q; con
 ceditur ista. Sicut homo est identice z realiter idem risi
 bilitati: ita formalitas hoīs est identice z realt formalit
 ras risibilitatis. Non tamen propter hoc conceditur: q;
 sicut homo est risibilis: sic formalitas hominis sit forma
 litas risibilitatis: quia in ista scda propositione que est in
 abstracto (que abstractio est per nomina secundarum in
 tentionum) denotatur: q; vnum est idem formaliter al
 ter: qd; non fit in alia propositione. C Unde est regula:
 q; quotienscunq; abstractuz predicatur de abstracto ab
 stractione vltimata: z per nomina secundarum inten
 tionum affirmatur: quemadmodum est formalitas. ra
 tio formalis: quidditas: semper denotatur formalis
 identitas eorum que sic predicantur. Sed in concretis
 aut in abstractis per nomina p̄marum intentionum
 denotatur identitas realis: quando vnum affirmatur
 de reliquo: z ita conceditur ista. humanitas est entitas